

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 599/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т. и др, због кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. Кривичног законика у саизвршилаштву – у вези у чланом 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т. – адвоката П.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К 422/10 од 09.11.2012. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.1093/13 од 05.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 09. септембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т. – адвоката П.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К 422/10 од 09.11.2012. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.1093/13 од 05.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 2К 422/10 од 09.11.2012. године, окривљени М.Т. је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења једног кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ у саизвршилаштву – у вези са чланом 33. КЗ, једног кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне са свако од кривичних дела, и то за кривично дело из члана 113. у вези са чланом 30. и у вези са чланом 33. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, за кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 8 месеци, а за кривично дело из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 02.04.2010. до 13.01.2011. године.

Истом пресудом, окривљени М.Т. обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 368.717,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и да оштећеном Г.Б. на име заступања пуномоћника

– адвоката Г.П. плати трошкове у износу од 167.062,50 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.1093/13 од 05.06.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, браниоца окривљеног М.Т. и браниоца окривљеног М.М., а пресуда Вишег суда у Нишу 2К 422/10 од 09.11.2012. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Т. по службеној дужности – адвокат П.С., због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или да укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновни поступак у одлуку или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног М.Т. ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело убиства из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ у саизвршилаштву – у вези са чланом 33. КЗ, а да му за кривична дела из става 2 и 3 првостепене пресуде изрекне казну по закону.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т. - адвоката П.С., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају, имајући у виду члан 74. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном М.Т. правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.1093/13 од 05.06.2014. године, те обзиром да је захтев за заштиту законитости

поднео бранилац који је окривљеног по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, а који је против окривљеног вођен због кривичног дела за које се може изрећи казна затвора од пет до 15 година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), дакле у конкретном случају адвокат П.С., из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, те је његов захтев у смислу наведених одредаба недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**